

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobce: **D.K.**
bytem XYZ

zastoupený advokátkou Mgr. Dagmar Maršíkovou
sídlem Ševcovská 3246, Zlín

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti: **J.P.**
bytem UVW

zastoupený advokátkou Mgr. Simonou Hejdovou
sídlem Tuřanka 115a, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 24. 5. 2018, sp. zn. PVZ 2014-40127, č. j. PVZ 2014-40127/D17104194/2017/ÚPV a PVZ 2014-40127/D17106043/2017/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „**žalovaný**“), jímž byly zamítnuty rozklady žalobce a osoby zúčastněné na řízení a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „**Úřad**“) ze dne 26. 9. 2017, č. j. PVZ 2014-40127/D16030950/2016/ÚPV (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o návrhu žalobce ze dne 29. 3. 2016 na výmaz průmyslových vzorů č. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 a 9 hromadně zapsaných pod číslem 36 511 s názvem „Odpadkový koš“, jejichž vlastníkem je osoba zúčastněná na řízení. Úřad rozhodl podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, v rozhodném znění (dále jen „**zákon o ochraně průmyslových vzorů**“) tak, že se
 - i) z rejstříku průmyslových vzorů vymazávají průmyslové vzory č. 1, 2, 3 a 4,
 - ii) návrh na výmaz průmyslových vzorů č. 6, 7, 8 a 9 se zamítá a tyto průmyslové vzory zůstávají v platnosti.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali rozklad jak žalobce, tak osoba zúčastněná na řízení.

II. Napadené rozhodnutí žalovaného

4. Žalovaný v úvodu napadeného rozhodnutí rekapituloval dosavadní průběh řízení, jakož i rozkladové námitky účastníků, přiblížil podklady, které měl Úřad k dispozici, a dále se zabýval rozkladem osoby zúčastněné na řízení ve vztahu k části výroku prvostupňového rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o výmazu průmyslových vzorů č. 1, 2, 3, a 4. K tomu žalovaný uvedl, že v souladu s Úřadem lze ve věci posouzení individuální povahy těchto průmyslových vzorů konstatovat, že průmyslové vzory č. 1, 2, 3 a 4 postrádají ve srovnání s namítanými průmyslovými vzory žalobce č. 11, 12, 13 a 14 hromadně zapsanými v rejstříku průmyslových vzorů WIPO jako průmyslový vzor č. DM/075828 individuální povahu ve smyslu § 5 zákona o ochraně průmyslových vzorů a nejsou tak způsobilé ochrany podle ustanovení § 3 citovaného zákona. Rozklad osoby zúčastněné na řízení tak žalovaný zamítl.
5. Pokud jde o rozkladové námitky žalobce, těmi se žalovaný zabýval následně na str. 16 – 22 napadeného rozhodnutí. Upřesnil, že v návrhu na výmaz průmyslových vzorů č. 6, 7, 8 a 9, hromadně zapsaných jako průmyslový vzor č. 36511 (dále též jen jako „**napadené průmyslové vzory**“), v následujících vyobrazeních:

6.1

6.2

6.3

7.1

7.2

7.3

8.1

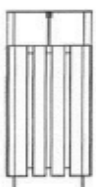
8.2

8.3

9.1

9.2

9.3

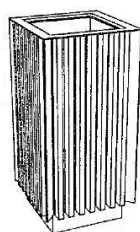
byly jako důkazní prostředek proti novosti a nedostatku individuální povahy vnějších úprav výrobků uplatněny kopie průmyslových vzorů č. 10, 11, 14 a 15 hromadně zapsaných v rejstříku průmyslových vzorů jako průmyslový vzor č. 32826, zveřejněný dne 18. 5. 2005 (dále též jen „**namítané průmyslové vzory**“) v následujících vyobrazeních (kvalita snížena):

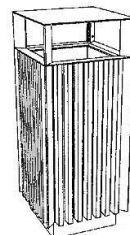
10

11

14

15

6. K námitce, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nemá oporu ve vyobrazení namítaných průmyslových vzorů, žalovaný konstatoval, že podle § 10 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů je rozsah ochrany dán vyobrazením průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku průmyslových vzorů. Žalovaný zdůraznil, že Úřadem uváděné detaily, tj. poměr stran u listů tvořících plášť i skutečnost, že lišty jsou ke koši připevněny užší stranou, jsou na vyobrazení namítaných průmyslových vzorů jasně patrné. Nelze přitom popřít, že naskenováním obrázků došlo k jejich zmenšení a v důsledku toho i ke zhoršení čitelnosti vyobrazení namítaných průmyslových vzorů.
7. Z porovnání vyobrazení napadených průmyslových vzorů osoby zúčastněné na řízení č. 6 a 7 s namítanými průmyslovými vzory žalobce č. 10 a 11 je podle žalovaného zřejmé, že ačkoliv se provedení napadených průmyslových vzorů shodují s vyobrazeními odpadkových košů č. 10 a 11 ve tvaru válce, v ploché horní straně, v níž je otvor pro vhazování odpadků, a v podstavě kruhového průřezu menšího průměru, než je průměr válce (provedení podle napadeného průmyslového vzoru č. 7 se s vyobrazením odpadkového koše č. 11 dále shoduje v ploché stříšce kruhového průřezu), napadené průmyslové vzory se proti vyobrazení namítaných průmyslových vzorů odlišují lištami, které jsou k podstavě a k hornímu prstenci připevněny jejich širší stranou a mezi nimiž jsou pravidelné úzké mezery, působícími dojem masivní pevné konstrukce odpadkových košů, na rozdíl od listů, které jsou k podstavě a k hornímu prstenci připevněny jejich užší stranou a mezi nimiž jsou pravidelné mezery, působícími dojem subtilní křehké konstrukce odpadkových košů u namítaných průmyslových vzorů, a dále na horní straně po obvodě viditelnými zakončeními listů, na rozdíl od jejich zakrytí kruhovým límcem u namítaných průmyslových vzorů, výrazně menším počtem listů tvořících plášť u napadených průmyslových vzorů. Napadený průmyslový vzor č. 7 se od vyobrazení odpadkového koše č. 11 dále odlišuje rozmístěním podpěr stříšky. Vyobrazení namítaných odpadkových košů č. 10 a 11 tedy podle žalovaného nejsou na závadu novosti vzhledu napadených průmyslových vzorů č. 6 a 7 ve smyslu § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů. K totožnému závěru dospěl žalovaný také při porovnání vyobrazení napadených průmyslových vzorů č. 8 a 9 s namítanými průmyslovými vzory č. 14 a 15, jež mají namísto válce tvar kvádra.
8. Pokud jde o subjektivní kritérium zápisu průmyslového vzoru, tedy požadavek jeho individuální povahy, žalovaný posuzoval celkový dojem, který vyvolávají u informovaného uživatele průmyslové vzory osoby zúčastněné na řízení v porovnání s průmyslovými vzory namítanými žalobcem, které byly zpřístupněny veřejnosti přede dnem práva přednosti napadených průmyslových vzorů; zdůraznil přitom, že musí být přihlášeno také k míře volnosti, kterou měl jeho původce při vývoji průmyslového vzoru. U odpadkových košů je z hlediska technických parametrů podle žalovaného nutné dodržet výškový rozměr tak, aby vzdálenost otvoru pro odhazování odpadků od země byla optimální, a dostatečnou velikost otvoru, aby zejména z hygienických důvodů nedocházelo ke kontaktu ruky s okolím otvoru, tj. musí se jednat o nádobu s otvorem, jak je u odpadkových košů obvyklé. Volnost původce při vývoji odpadkových košů s otvorem v horní straně tudíž nebyla neomezená. Vzhledem k uvedenému tak dle žalovaného změna v detailu provedení úpravy struktury pláště odpadkových košů, která se podílí na vnějším vzhledu finálního výrobku, představuje odlišnost zjistitelnou na první pohled, nikoliv při vynaložení zvláštní pozornosti, a propůjčuje mu tak osobitý vzhled. Napadené průmyslové vzory se podle žalovaného svým vzhledem nepřehlédnutelně liší od vnějších úprav seznatelných z vyobrazení odpadkových košů namítaných žalobcem ve struktuře pláště,

což je znak viditelný bez vynaložení zvláštní pozornosti, a vyvolávají tak u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.

III. Obsah žaloby

9. Žalobce proti těmto závěrům brojil správní žalobou, v níž předeslal, že žalovaný v případě všech průmyslových vzorů uvádí shodně jeden rozdílný znak, a tím jsou lišty, které tvoří plášť odpadkových košů. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že řešení lišt tvořících plášť odpadkových košů dostatečně odlišuje napadené a namítané průmyslové vzory tak, jak tvrdí žalovaný.
10. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný výrazně překračuje hodnocení vzhledu zejména namítaných průmyslových vzorů tak, jak je seznatelný z jejich vyobrazení. Z vyobrazení namítaných průmyslových vzorů není sebemenším způsobem zřejmé, že by byly lišty připevněny k podstavě a k hornímu rámu jejich užší stranou. Přesný tvar lišt tak, jak jej dovozuje žalovaný, není z vyobrazení zřejmý, stejně tak by se mohlo jednat o lišty například se stejnou délkou stran, a nemohly by tudíž být připevněny k podstavě a hornímu rámu svou užší stranou. Žalobce je přesvědčen, že je nutné hodnotit pouze znaky průmyslových vzorů, které jsou zcela jednoznačně rozeznatelné z jejich vyobrazení tak, jak jsou zapsány v rejstříku průmyslových vzorů. Stejně tak žalovaný výrazně překročil hodnocení vzhledu napadených a namítaných průmyslových vzorů, když hodnotí jejich masivnost/pevnost a subtilnost/křehkost, neboť to nijak nevyplývá z jednotlivých vyobrazení. Při hodnocení, zda průmyslový vzor splňoval zákonem stanovené podmínky pro jeho zápis, nelze v posuzovaném případě hodnotit pevnost či křehkost výrobků, ve kterých je předmětný průmyslový vzor ztělesněn.
11. K rozdílným znakům identifikovaným žalovaným, žalobce uvedl, že tyto nejsou dostatečné pro odlišení napadených a namítaných průmyslových vzorů nepřehlédnutelným způsobem. Základní tvar jednotlivých porovnávaných průmyslových vzorů je shodný, současně se plášť napadených a namítaných průmyslových vzorů shoduje v základních znacích, tj. je tvořen svislými lištami, mezi kterými jsou viditelné mezery. Šířka a počet lišt již není natolik podstatným znakem, aby byl způsobit odlišit celkový dojem napadených a namítaných průmyslových vzorů pohledem informovaného uživatele. Informovaný uživatel bude vnímat základní tvar průmyslových vzorů a řešení jeho pláště, které je v základních znacích shodné. Z uvedených důvodů se nelze ztotožnit s tvrzením žalovaného o nepřehlédnutelném odlišení napadených a namítaných průmyslových vzorů, které má být založeno pouhou odlišnou šířkou a počtem lišt pláště odpadkových košů. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že v zásadě jediný rozdíl mezi napadenými a namítanými průmyslovými vzory nemůže být při existenci popsanych shodných znaků považován za natolik dominantní, aby dokázal tyto průmyslové vzory od sebe nepřehlédnutelně odlišit. V případě odpadkových košů se stříškou pak nemůže být ani drobná odlišnost v rozmístění podpěr stříšky považována za podstatný rozdíl z pohledu informovaného uživatele.
12. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že rozdíl v jediném detailu ve vzhledovém provedení odpadkových košů by v daném případě odůvodňoval jejich odlišení podstatným způsobem. Pohledem informovaného uživatele se vždy jedná o odpadkové koše zcela shodného základního tvaru, jejichž plášť tvoří lišty. Byť je šířka lišt a jejich počet odlišný, výrobky vyvolávají u informovaného uživatele bez jakýchkoliv pochybností shodný celkový dojem. Nemůže-li přitom podle tvrzení žalovaného dodat průmyslovému vzoru

individuální povahu odlišnost v řadě detailů, tím spíše nemůže průmyslovému vzoru dodat individuální povahu odlišnost v jednom jediném detailu. Vzhledem ke shodě v řadě základních vzhledových znaků napadených a namítaných průmyslových vzorů existuje vysoká pravděpodobnost, že informovaný uživatel bude považovat výrobky ztělesňující napadené a namítané průmyslové vzory za výrobky od jednoho výrobce. Žalobce tedy soudu navrhl, aby napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve svém vyjádření k námitce, že překročil hodnocení vzhledu tím, že hodnotil masivnost a subtilnost lišt, přestože toto nijak nevyplývá z jednotlivých vyobrazení, uvedl, že tento argument považuje za zavádějící, neboť v napadeném rozhodnutí byly termíny „masivní“ a „subtilní“ užity ve významu „mohutný“ a „drobný“, tedy ve významech popisujících vizuální aspekty, které jsou schopné smyslového vnímání, nikoliv jako materiálovou vlastnost. Jde v tomto případě o pojmy sice relativně subjektivní, nicméně při vzájemném porovnávání alespoň dvou předmětů jde o pojmy objektivně hodnotící odlišnosti porovnávaných předmětů.
14. K nesouhlasu žalobce s tvrzením, že řešení lišt tvořících plášť odpadkových košů dostatečně odlišuje napadené a namítané průmyslové vzory, a dle žalobce tak odlišné detaily v provedení neodůvodňují podstatné odlišení srovnávaných napadených a namítaných průmyslových vzorů, žalovaný konstatoval, že vzhled napadených průmyslových vzorů je tvořen více vizuálními, estetickými a dekorativními prvky, a proto nemohou být pro účely posouzení vzhledového odlišení porovnávaných průmyslových vzorů zhodnoceny tyto prvky jen každý zvlášť, nýbrž zejména by měly být hodnoceny jako celek, který tvoří. V uvedeném případě žalovaný shledal, že existuje vnímatelný rozdíl v designu porovnávaných výrobků jako celku. Rovněž není možné, aby žalovaný dával větší váhu jednomu shodnému znaku před množstvím dalších znaků, které jsou odlišné, zejména pokud je tímto shodným znakem obvyklý tvar běžného výrobku.
15. Podle žalovaného napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o ochraně průmyslových vzorů i správního řádu. Navrhl proto, aby žaloba byla zamítnuta.

V. Replika žalobce

16. Žalobce ve své reakci na vyjádření žalovaného zdůraznil, že žalovaný v něm vytrhl z kontextu žaloby pouze dva dílčí argumenty a na jeho argumentaci nereagoval komplexně. Podstata argumentace žalobce obsažená v žalobě spočívala v tom, že základní vzhledové znaky napadených a namítaných průmyslových vzorů tvoří tvar odpadkových košů v kombinaci s materiálem opláštění nádob odpadkových košů. Žalobce připomněl, že informovaný uživatel bude vnímat primárně vzhledové řešení pláště, které se u napadených a namítaných průmyslových vzorů v základních znacích shoduje, tj. je tvořeno svislými lištami, mezi kterými jsou viditelné mezery. Pokud lze shledat mezi napadenými a namítanými průmyslovými vzory rozdíly, tak pouze v dílčích detailech, které jsou ve srovnání se shodnými znaky nepodstatné a velmi snadno přehlédnutelné. Žalobce zdůraznil, že sám žalovaný odůvodnil své rozhodnutí existencí jednoho jediného rozdílu v detailním řešení opláštění, žalobce proto nerozuměl argumentaci obsažené v jeho

vyjádření k žalobě, kdy žalovaný argumentuje „množstvím dalších znaků, které jsou odlišné“.

17. Žalobce dále setrval na tom, že pokud žalovaný hodnotil masivnost a subtilnost napadených a namítaných průmyslových vzorů, z jejich vyobrazení tyto znaky nijak nevyplývají. Rovněž z celkového kontextu napadeného rozhodnutí nelze dovodit, že by žalovaný použil termíny „masivní“ a „subtilní“ ve významu „mohutný“ a „drobný“. Navíc, i kdyby tomu tak bylo, dle žalobce z vyobrazení namítaných a napadených průmyslových vzorů nelze nijak hodnotit jejich mohutnost a drobnost. Předmětné průmyslové vzory jsou proporcčně zcela srovnatelné a z hlediska mohutnosti (resp. drobnosti) působí zcela shodně.
18. Pro úplnost pak soud doplňuje, že osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
20. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení na nařízení jednání sami netrvali (souhlas žalovaného byl v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. presumován), přičemž soud neshledal potřebu provádět dokazování – ve věci bylo možné vyjít z podkladů obsažených ve správním spise.
21. Jádrem sporu mezi stranami je posouzení právní otázky, zda napadené průmyslové vzory vlastněné osobou zúčastněnou na řízení splňují požadavky novosti a individuální povahy ve srovnání s namítanými průmyslovými vzory žalobce, a zdali tedy v projednávané věci byl či nebyl dán důvod pro výmaz napadených průmyslových vzorů z rejstříku průmyslových vzorů. Podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně průmyslových vzorů totiž platí, že Úřad vymaže zapsaný průmyslový vzor z rejstříku, pokud průmyslový vzor nesplňuje požadavky kladené na něj podle ustanovení § 3 až 8 tohoto zákona.
22. Průmyslovým vzorem se podle § 2 písm. a) rozumí vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení.
23. Podle § 3 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů je průmyslový vzor způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.
24. Podle § 4 uvedeného zákona se průmyslový vzor považuje za nový, nebyl-li přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti shodný průmyslový vzor. Průmyslové vzory se považují za shodné, jestliže se jejich znaky liší pouze nepodstatně.
25. Podle § 5 odst. 1 tohoto zákona, průmyslový vzor vykazuje individuální povahu, jestliže celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti.
26. Podle § 5 odst. 2 téhož zákona se při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru přihlíží k míře volnosti, kterou měl při vývoji průmyslového vzoru jeho původce.

27. Soud úvodem podotýká, že citovaná ustanovení obsahují základní pozitivní kritéria zápisné způsobilosti a vyjadřují vlastní smysl a význam úpravy průmyslových vzorů, která slouží k ochraně tvůrčí práce designéra při vytvoření zcela nového originálního vzhledu výrobku (negativní kritéria jsou potom stanovena v § 7 a 8 zákona o ochraně průmyslových vzorů). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 3. 2009, č. j. 7 As 53/2008 - 158, jedním z obsahových charakteristik průmyslového vzoru je ochrana před kopírováním takto chráněného vzhledu výrobku, neboť jinak by konkurent mohl bez vynaložení potřebné tvůrčí činnosti těžit z úsilí majitele průmyslového vzoru.
28. Pokud jde o posuzování novosti, zde je potřeba porovnávat jednotlivé srovnatelné znaky průmyslových vzorů mezi sebou. Jak přitom uvádí komentářová literatura, „(n)ovost je objektivní kategorií, která primárně spočívá v identitě porovnávaných předmětů. Činnost prováděná při posuzování novosti spočívá v tom, že porovnáváme srovnatelné vzhledové znaky konkrétního designu se vzhledovými znaky designů, které byly přístupné veřejnosti před rozhodným datem (den podání přihlášky/den vzniku práva přednosti).“ (Koukal, P., R. Charvát a M. Černý. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, dostupný v systému ASPI, komentář k § 4). Jestliže se průmyslový vzor od dříve zpřístupněného průmyslového vzoru neliší, nebo se liší jen v nepodstatných znacích (je téměř identický), brání tato skutečnost jeho ochraně, resp. je důvodem pro jeho výmaz z rejstříku.
29. S podmínkou novosti se pak částečně překrývá i druhé kritérium, tj. individuální povaha průmyslového vzoru, jejíž hodnocení je ovšem subjektivnější – individuální povaha se hodnotí z pohledu celkového dojmu, který průmyslový vzor vyvolává u tzv. informovaného uživatele, přičemž při tomto hodnocení se zároveň přihlíží k míře volnosti, který měl při vytvoření průmyslového vzoru jeho původce. Hodnocení individuálního charakteru tak není omezeno na prosté srovnání jednotlivých znaků porovnávaných průmyslových vzorů, ale vyžaduje posouzení, zda daný průmyslový vzor ve srovnání s dříve zpřístupněným průmyslovým vzorem působí též odlišným celkovým dojmem. Celkovým dojmem se přitom rozumí celostní vzhledový dojem vyvolaný společně všemi viditelnými znaky dotčeného průmyslového vzoru [k tomu viz rozsudek Tribunálu Soudního dvora EU (dále jen „**Tribunál**“) ze dne 18. března 2010, *Grupo Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo*, T-9/07, bod 50].
30. Na tomto místě soud rovněž zdůrazňuje, že národní úprava průmyslových vzorů představuje transpozici úpravy obsažené v právu Evropské unie, a to směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES, o právní ochraně (průmyslových) vzorů, jež stejně jako [zákon o ochraně průmyslových vzorů](#) stanoví, že průmyslový vzor je způsobilý ochrany, pokud je nový a má individuální povahu (čl. 3 odst. 2). Zároveň nelze přehlížet, že vedle národní úpravy průmyslových vzorů v členských státech Evropské unie dále existuje ještě ochrana průmyslových vzorů na úrovni Evropské unie, jež je aktuálně upravena nařízením Rady (ES) 6/2002, o (průmyslových) vzorech Společenství (dále jen „**nařízení 6/2002**“). Při aplikaci rozhodných ustanovení českého zákona o ochraně průmyslových vzorů je proto nezbytné vycházet z jejich eurokonformního výkladu a v nich stanovená pravidla vykládat v souladu s rozhodovací praxí Soudního dvora EU, resp. Tribunálu; ta se tvořila převážně na podkladě nařízení 6/2002, avšak přenositelně i pro účely výkladu ustanovení předmětné směrnice.
31. Co se týče této rozhodovací praxe, unijní soudy setrvale zdůrazňují, že při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru je třeba přihlídnout k povaze výrobku, pro

kteřý je průmyslový vzor použit nebo do něhož byl zapracován, a zvláště k průmyslovému odvětví, do něhož spadá, míře volnosti původce vzoru při vývoji průmyslového vzoru, případné saturaci v daném oboru, která může způsobit, že informovaný uživatel bude citlivější k rozdílům mezi srovnávanými průmyslovými vzory, dále i ke způsobu, jakým je předmětný výrobek užíván, zejména v závislosti na tom, jak je s ním obvykle při této příležitosti manipulováno [např. rozsudky Tribunálu ze dne 29. 10. 2015, *Roca Sanitario v. OHIM – Villeroy & Boch* (jednopáková vodovodní baterie), T-334/14, či ze dne 17. 5. 2018, *Basil BV v. Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví* (speciální koše pro jízdní kola), T-760/16].

32. Tribunál ve své rozhodovací praxi dále judikuje, že individuální povaha průmyslového vzoru vyplývá „z celkového dojmu existence rozdílu nebo neexistence „dělá tu“ z hlediska informovaného uživatele (...), aniž je třeba brát v úvahu rozdíly, které nejsou dostatečně výrazné na to, aby měly na uvedený celkový dojem vliv, přestože zacházejí nad rámec bezvýznamných detailů, ale s přihlédnutím k rozdílům dostatečně výrazným na to, aby vyvolaly odlišné celkové dojmy.“ [rozsudek ze dne 13. 6. 2017, *Ball Beverage Packaging Europe Ltd v. Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví* (plechovky), T-9/15, bod 78, a tam citovaná judikatura]. V tomtož rozsudku Tribunál v návaznosti na svá dřívější rozhodnutí rovněž zdůraznil, že porovnávání celkového dojmu musí být souhrnné (syntetické) a nemůže se omezit na analytické srovnání výčtu podobností a rozdílů.
33. Judikatura Soudního dvora a Tribunálu rovněž zdůrazňuje hledisko informovaného uživatele. Platí, že informovaný uživatel je zvláště obezřetnou osobou, která má určité znalosti o předchozím stavu, to znamená o portfoliu průmyslových vzorů týkajících se dotčených výrobků, které byly dříve zpřístupněny (opět viz rozsudek Tribunálu ve věci T-9/15). Pokud jde o úroveň pozornosti informovaného uživatele, zde Soudní dvůr, jak správně připomněl i žalovaný, upřesnil, že jím není průměrný spotřebitel běžně informovaný a přiměřeně obezřetný, který vnímá obvykle průmyslový vzor jako celek a nezabývá se jeho jednotlivými detaily, ani odborník nebo osoba specializovaná v dané oblasti s důkladnou technickou kvalifikací – pojem „informovaný uživatel“ se nachází mezi těmito pojmy. Přívlastek „informovaný“ pak podle Soudního dvora naznačuje, že uživatel zná různé výrobky existující v dotčeném odvětví, má určitý stupeň znalostí prvků, které průmyslové vzory obvykle obsahují, a v důsledku svého zájmu o dotčené výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti; není však návrhářem či technickým odborníkem, který je schopen podrobně pozorovat minimální rozdíly, jež mohou existovat mezi kolidujícími průmyslovými vzory (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 20. 10. 2011, *PepsiCo v. Grupo Promer Mon Graphic*, C 281/10 P, bod 59). Popsaná východiska přebírá rovněž judikatura českých civilních soudů ve vztahu k žalobám týkajícím se ochrany zapsaných průmyslových vzorů, jak lze dovodit např. z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2017, sp. zn. 23 Cdo 116/2017, kde byla tato dosavadní judikatura shrnuta a na které lze pro stručnost odkázat.
34. Popsaná východiska lze následně vztáhnout na konkrétní okolnosti projednávané věci, tedy na porovnání napadených průmyslových vzorů osoby zúčastněné na řízení a namítaných průmyslových vzorů žalobce.
35. Pokud jde nejprve o porovnání výše vyobrazených průmyslových vzorů válcovitého tvaru, tj. napadených průmyslových vzorů č. 6 a 7 s namítanými průmyslovými vzory č. 10 a 11, tyto se zcela shodují ve tvaru válce, v ploché horní straně, v níž je otvor pro vřazování odpadků, a v podstavě kruhového průřezu, jež je v obou případech srovnatelně menšího

průměru, než je průměr samotné válcovité nádoby; napadený průmyslový vzor č. 7 se s vyobrazením odpadkového koše č. 11 shoduje též v ploché stříšce kruhového průřezu. K válcovitým nádobám jsou ve všech případech dále svisle připevněny lišty (lamely), jejichž materiál nelze z vyobrazení rozeznat.

36. Žalovaný shledával podstatný rozdíl mezi napadenými a namítanými průmyslovými vzory právě v rozdílech mezi lištami, jež jsou na napadených průmyslových vzorech „*k podstavě a k hornímu prstenci připevněny jejich širší stranou a mezi nimiž jsou pravidelné úzké mezery, působícími dojmem masivní pevné konstrukce odpadkových košů, na rozdíl od lišt, které jsou k podstavě a k hornímu prstenci připevněny jejich užší stranou a mezi nimiž jsou pravidelné mezery, působícími dojmem subtilní křehké konstrukce odpadkových košů u namítaných průmyslových vzorů, na horní straně po obvodu viditelnými zakončeními lišt, na rozdíl od jejich zakrytí kruhovým límcem u namítaných průmyslových vzorů, výrazně menším počtem lišt tvořících plášť u napadených průmyslových vzorů.*“ U odpadkových košů zakrytých stříškou (č. 7 a 11) dále žalovaný poukázal na rozdílné umístění podpěr stříšky (u napadených průmyslových vzorů jsou umístěny v jednom půlkruhu, zatímco u namítaných průmyslových vzorů jsou podpory rozmístěny rovnoměrně po celém kruhovém obvodu horního prstence nádoby).
37. Soud se s popsanou identifikací rozdílných znaků mezi napadenými a namítanými průmyslovými vzory ztotožňuje a souhlasí se žalovaným, že rozdíly mezi těmito průmyslovými vzory lze shledávat zejména ve vzhledu lišt a tedy vzhledu pláště odpadkového koše, dále v zakrytí horního konce lišt kruhovým límcem u namítaných průmyslových vzorů, jakož i v rozmístění podpěr stříšky. V tomto ohledu lze mít jedinou výhradu k tvrzení žalovaného, že postranní lišty u namítaných průmyslových vzorů jsou k nádobě odpadkového koše připevněny svou užší stranou (u napadených průmyslových vzorů je naopak z jejich vyobrazení zřejmé, že jsou k nádobě zjevně připevněny svou širší stranou). Soud zde musí přisvědčit žalobci, že u namítaných průmyslových vzorů skutečně nelze z jejich vyobrazení jednoznačně rozeznat, zda jsou postranní lišty k nádobě odpadkového koše připevněny právě užší stranou, nebo jsou čtvercového půdorysu a jejich strany jsou proto stejné. Tvrzení žalovaného ohledně lišt namítaných průmyslových vzorů tudíž nemá jednoznačnou oporu ve vyobrazení zapsaném v rejstříku průmyslových vzorů, které je rovněž obsaženo i ve správním spise. Z něho jediného lze přitom při posuzování vycházet – jednotlivé znaky či vlastnosti průmyslového vzoru nelze domýšlet a dotvářet nad rámec jeho vlastního vyobrazení.
38. Tato skutečnost však nemění nic na správnosti závěrů žalovaného, které zcela zjevně mířily na odlišnosti v šířce (vzhledu) těchto lišt. Soud zde zdůrazňuje, že lišty na namítaných průmyslových vzorech žalobce jsou zvnějšku viditelně užší, než lišty na napadených průmyslových vzorech osoby zúčastněné na řízení. Ať již jsou proto lišty na namítaných průmyslových vzorech k nádobě připevněny svou užší stranou či nikoli, je tato přiléhající strana (poměrově k rozměrům půdorysu lišty) nepochybně užší, než u napadených průmyslových vzorů. Tomu ostatně odpovídá i mnohem menší počet lišt, které tvoří plášť napadených průmyslových vzorů, na což žalovaný rovněž upozorňoval (díky jejich šířce se jich po obvodu pláště vměstná výrazně méně).
39. Lze tedy říci, že jednotlivé odpadkové koše se sice vzájemně shodují ve válcovitém tvaru nádoby, podstavce, jakož i obložení pláště lištami (u vzorů č. 7 a 11 pak též stříškou kruhového tvaru), nelze je však podle soudu označit za zcela shodné (identické) ve smyslu § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů. Identifikované rozdíly – zvláště v řešení pláště

nádoby – nelze označit za natolik nepodstatné, aby je bylo možné pominout. To znamená, že namítané průmyslové vzory nepředstavují překážku novosti pro ochranu později zapsaných napadených průmyslových vzorů osoby zúčastněné na řízení.

40. Tyto závěry přitom dopadají i na napadené průmyslové vzory č. 8 a 9 a namítané průmyslové vzory č. 14 a 15, které se od předchozích designů odlišují toliko čtvercovým půdorysem nádoby a podstavy (navzájem jsou ovšem v tomto ohledu shodné). V ostatním se od výše řešených odpadkových košů nijak neliší – vše výše řečené proto dopadá i na identifikaci shodných a rozdílných znaků těchto průmyslových vzorů, u kterých tak soud rovněž neshledal překážku novosti.
41. Co se týče individuálního charakteru jako druhé podmínky zápisné způsobilosti, tak zatímco v předchozím bodě soud hodnotil především jednotlivé dílčí znaky (rozdíly) předmětných průmyslových vzorů, v případě posouzení jejich individuální povahy je rozhodný celkový dojem, který průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele. Soud zde tedy vychází z toho, že shodnost či rozdílnost porovnávaných průmyslových vzorů posuzuje osoba, která sice není expertem na dané odvětví, má však určitou znalost průmyslových vzorů a prvků, které tyto vzory obsahují; taková osoba je při hodnocení průmyslových vzorů pozornější než běžný uživatel a jako taková je schopna si všimnout i relativně drobných rozdílů. Vždy samozřejmě záleží také na míře volnosti původce vzoru, jež určuje, do jaké míry bude informovaný uživatel k jednotlivým rozdílným znakům citlivý. Určité znaky průmyslových vzorů totiž mohou být předurčeny funkcí, k níž výrobek slouží, případně materiálem či konstrukčními prvky. Z judikatury Tribunálu pak vyplývá, že čím větší má původce míru volnosti při vytváření průmyslového vzoru, tím méně hrají roli nepatrné rozdíly mezi vzhledovými znaky – pokud je míra tvůrčí volnosti původce velká, měl by volit takové uspořádání vzhledových znaků, které by průmyslový vzor zřetelně odlišily od existujícího designu (rozsudek ze dne 22. 6. 2010, *Shenzhen Taiden Industrial Co. Ltd v. OHIM*, T-153/08).
42. V této souvislosti soud konstatuje, že v odvětví odpadkových košů lze míru volnosti tvůrců považovat obecně za relativně vysokou co do volby materiálu i tvarového řešení. Jak ale správně podotkl žalovaný, tato volnost není neomezená. Volnost tvůrce designu odpadkového koše je totiž nepochybně limitována jeho funkcí v podobě shromažďování odpadu. Musí proto jít o nádobu s otvorem na vhazování odpadků, přičemž lze mít za to, že kruhové či čtvercové tvary nádoby jsou v tomto sektoru jistě nejběžnější. A ačkoli je možné vidět značné rozdíly mezi designem velkých kontejnerů, pouličních odpadkových košů či odpadkových košů do domácnosti, v rámci těchto suboblastí lze podle názoru soudu předpokládat spíše větší saturaci (přeplněnost) trhu. Jednotlivé odpadkové koše totiž musí odpovídat požadavkům kladeným na konkrétní prostředí jejich umístění (interiér, exteriér) a samozřejmě také na daný objem skladovaného odpadu – co do základních rozměrů a rysů se tak tyto koše nemohou příliš lišit. Jak přitom správně připomněl žalovaný, z pohledu rozměru výrobku (jeho výšky) může hrát roli i snaha o optimální odhazování odpadků.
43. V očích informovaného uživatele, jako osoby, která je zvyklá na různé odpadkové koše v dané suboblasti trhu, zná průmyslové vzory v tomto sektoru a disponuje i určitým stupněm znalostí, pokud jde o prvky, které tyto odpadkové koše obsahují, tak podle soudu nezůstanou bez povšimnutí i méně patrné rozdíly v designu předmětných odpadkových košů. Soud je přitom toho názoru, že informovaný uživatel by nepochybně vnímal nejen

skutečnost, že plášť odpadkových košů je tvořen svislými lištami, ale právě i tvar (vzhled) a počet těchto lišt.

44. Tyto lišty jsou umístěny po celém obvodu pláště nádoby a představují tak dominantně viditelný prvek obou skupin průmyslových vzorů, který tak jistě upoutá pohled informovaného uživatele. Vzhledem k tomu, že se vizuálně jedná o dominantní prvek, všimne si informovaný uživatel i rozdílnosti mezi těmito lištami, jež jsou odlišné svým tvarem, rozměry a také počtem – na napadených průmyslových vzorech je k nádobě koše připevněno výrazně méně širších lišt s menším počtem mezer mezi nimi. Podle soudu lze jinými slovy vnímat, že plášť napadených průmyslových vzorů tvoří vizuálně především hmota lišt a méně již mezery mezi nimi. Oproti tomu u namítaných průmyslových vzorů se pravidelně střídají užší lišty a mezery, jež shodně vytvářejí charakteristický (až lehce „mřížkový“) dojem vzhledu pláště nádoby.
45. Z tohoto pohledu soud rozumí též použití termínů „masivní“ a „subtilní“ ze strany žalovaného, pokud jde o dojem, jakým plášť předmětných průmyslových vzorů vizuálně působí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by se tyto termíny vztahovaly k vlastnostem materiálu těchto odpadkových košů z pohledu jeho pevnosti či odolnosti. Zjevně mělo jít o vyjádření vizuálního aspektu, jak také žalovaný výslovně uvedl ve svém vyjádření k žalobě, a to ve významu „mohutný“ a „drobný“ (aniž by tím přitom žalovaný preferoval ten který průmyslový vzor). Vzhledem k tomu, co již soud výše uvedl ke vzhledu obou typů lišt, k tomu jen dodává, že tyto termíny nebyly použity nijak nepřipustně, neboť lišty na napadených průmyslových vzorech (a tedy i plášť jako celek) působí svým vzhledem mohutněji.
46. Soud tedy shrnuje a uzavírá, že vzhled a počet lišt je podle jeho názoru natolik podstatným znakem, že je způsobit odlišit celkový dojem napadených a namítaných průmyslových vzorů pohledem informovaného uživatele. Informovaný uživatel bude sice vnímat shodný základní tvar průmyslových vzorů, jenž lze nadto označit za poměrně běžný, avšak nepochybně bude vnímat také rozdílné řešení jeho pláště, tedy rozdíl, který nelze označit za nepodstatný detail. K tomuto významnému prvku pak přistupují i některé dílčí rozdíly. V tomto směru lze především poukázat na rozdílné horní zakončení lišt, jež je u namítaných průmyslových vzorů zakryto kruhovým věncem, kdežto u namítaných průmyslových vzorů je odkryto, a tedy viditelné – odlišný tvar a počet lišt, přestože byl rozdílem podstatným, tak nebyl jediným rozdílným znakem porovnávaných průmyslových vzorů.

VII. Závěr a náklady řízení

47. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti shledal Městský soud v Praze žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
48. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěšný nebyl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu nad rámec jeho běžné administrativní agendy žádné náklady nevznikly.

49. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jí náhradu nákladů nepřiznal, neboť jí v tomto řízení ani neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jí náklady případně vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. listopadu 2020

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu